

[Nyrup Rasmussen]

Jeg synes, vi skal se dette som en politisk udfordring og som den politiske mulighed, som Danmark er bedst tjent med:

Formanden:

Der er endnu 3 korte bemærkninger, hvoraf de sidste er til hr. Holger K. Nielsen og hr. Gade. Jeg skal ikke blande mig i debatten, men det aner mig, at der her er mulighed for en afrunding af denne serie af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes efterhånden, det tyder på, at SF er løbet tør for argumenter i debatten om Den Europæiske Union. Det er helt ufatteligt, hvor meget man kan få ud af et lille ændringsforslag, som beskæftiger sig med nogle detaljer i Unionstraktaten, og at man endda kan lægge en eller anden politisk strid ind i det. Det ligger helt klart, at regeringen og Socialdemokratiet i denne sag er enige om et ja til Den Europæiske Union. Derudover ligger det klart, at ændringsforslaget faktisk er stillet af regeringen, og at regeringen selvfølgelig støtter ændringsforslaget.

Jeg savner et ærligt nej. Hvordan har SF tænkt sig at løse arbejdsløshedsproblemet uden at samarbejde med de øvrige europæiske lande? Hvordan forestiller man sig det? Vi prøvede i begyndelsen af 1980'erne, da Danmark som bekendt var lokomotiv i Europa, og det gik godt i nogle år, men på et eller andet tidspunkt var der altså en grænse for, hvor længe Danmark kunne være lokomotiv for den beskæftigelsesfremmende politik. Det ligger helt klart, at hvis vi for alvor skal gøre noget ved det fælleseuropæiske problem, vi har i form af for stor arbejdsløshed, er vi nødt til at samarbejde om det. Lad os da få et ærligt nej: I ønsker heller ikke at have medindflydelse, I ønsker ikke at tage medansvar for at gøre noget ved ledigheden.

Formanden:

Efter forretningsordenen tiltaler man ikke partierne direkte.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Poul Nyrup Rasmussen kom med nogle

rigtige og saglige betragtninger om inflation og beskæftigelse. Jeg er helt enig i, at man bør bestrebe sig på at få en sammenhæng i inflationsbekæmpelse og bekæmpelse af arbejdsløsheden. Heller ikke SF vil i en forhåbentlig kommende fælles regering med bl.a. Socialdemokratiet føre en politik, der bare skal have inflationen til at løbe.

Men mit ræsonnement gik på følgende: Den strukturpolitik, som hr. Nyrup Rasmussen efterlyser som alternativ til inflationens og beskæftigelses forhold til hinanden, gennemføres ikke i de EF-lande, der skal ind i Den Økonomiske og Monetære Union, og det vil sige, at alternativet for de lande, der i dag ikke lever op til konvergenskravene, kravene til at blive medlemmer af ØMU'en, er en traditionel, antiinflationær politik, hvor man skærer ned i de offentlige udgifter og laver besparelser. Hvad bliver konsekvensen af det? Den bliver naturligvis, at efterspørgslen bliver mindre, at man importerer færre varer end i øjeblikket, og det er da indlysende, at det får konsekvenser for beskæftigelsen i hele Europa og for vores eksportmuligheder til de pågældende lande. Et land som Tyskland kan da ikke leve op til disse krav. Tyskland vil blive tvunget til at skære ned på sine offentlige udgifter og få sin inflation ned, hvis man skal få budgetunderskuddet mere på plads, før man kan komme ind i Den Økonomiske og Monetære Union, og derfor vil det få konsekvenser for arbejdsløshedsbekæmpelsen og for beskæftigelsen, i og med at der er så mange lande, der skal ind i ØMU'en på én og samme tid. Jeg er helt enig med hr. Nyrup Rasmussen i, at der godt kan være en overensstemmelse mellem inflationsbekæmpelse og bekæmpelse af arbejdsløsheden, men det er bare ikke det, der er tale om her, og det fremgår helt klart, at inflationsbekæmpelsen er det vigtigste.

Lad mig lige til allersidst citere fra artikel 105:

»Hovedmålet for Centralbanken er at fastholde prisstabilitet. Uden at målsætningen om prisstabilitet derved berøres, støtter Centralbanken de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet ...« osv.

Igen er det prisstabilitet, der står i forgrunden, det andet kommer efter, og det er problemet.